

مثل برزگر

¹ و در همان روز، عیسی از خانه بیرون آمده، به کناره دریا نشست. ² و گروهی بسیار بر وی جمع آمدند، بقسمی که او به کشتی سوار شده، قرار گرفت و تمامی آن گروه بر ساحل ایستادند؛ ³ و معانی بسیار به مثلها برای ایشان گفت؛ وقتی برزگری بجهت پاشیدن تخم بیرون شد. ⁴ و چون تخم می‌پاشید، قدری در راه افتاد و مرغان آمده، آن را خوردند. ⁵ و بعضی بر سنگلاخ جایی که خاک زیاد نداشت افتاده، بزودی سبز شد، چونکه زمین عمق نداشت، ⁶ و چون آفتاب برآمد بسوخت و چون ریشه نداشت خشکید. ⁷ و بعضی در میان خارها ریخته شد و خارها نمو کرده، آن را خفه نمود. ⁸ و برخی در زمین نیکو کاشته شده، بار آورد، بعضی صد و بعضی شصت و بعضی سی. ⁹ هر که گوش شنوا دارد بشنود.

¹⁰ آنگاه شاگردانش آمده، به وی گفتند: از چه جهت با اینها به مثلها سخن می‌رانی؟ ¹¹ در جواب ایشان گفت: دانستن اسرار ملکوت آسمان به شما عطا شده است، لیکن بدیشان عطا نشده، ¹² زیرا هر که دارد بدو داده شود و افزونی یابد. اما کسی که ندارد آنچه دارد هم از او گرفته خواهد شد. ¹³ از این جهت با اینها به مثلها سخنی گویم که نگرانند و نمی‌بینند و شنوا هستند و نمی‌شنوند و نمی‌فهمند. ¹⁴ و در حق ایشان نبوت اشعیا تمام می‌شود که می‌گوید: به سمع خواهید شنید و نخواهید فهمید و نظر کرده، خواهید نگرست و نخواهید دید. ¹⁵ زیرا قلب این قوم سنگین شده و به گوشها به سنگینی شنیده‌اند و چشمان خود را بر هم نهاده‌اند، مبادا به چشمها ببینند و به گوشها بشنوند و به دلها بفهمند و بازگشت کنند و من ایشان را شفا دهم. ¹⁶ لیکن خوشحال چشمان شما زیرا که می‌بینند و گوشهای شما زیرا که می‌شنوند ¹⁷ زیرا هرآینه به شما می‌گویم: بسا انبیا و عادلان خواستند که آنچه شما می‌بینید، ببینند و ندیدند و آنچه می‌شنوید، بشنوند و نشنیدند.

¹⁸ پس شما مثل برزگر را بشنوید: ¹⁹ کسی که کلمه ملکوت را شنیده، آن را نفهمد، شریر می‌آید و آنچه در دل او کاشته شده است می‌رباید، همان است آنکه در راه کاشته شده است. ²⁰ و آنکه بر سنگلاخ ریخته

مثل الزارع

¹ فی ذلک الیوم خرَجَ یَسُوعُ مِنَ الْبَيْتِ وَجَلَسَ عِنْدَ الْبَحْرِ. ² فَاجْتَمَعَ إِلَيْهِ جُمُوعٌ كَثِيرَةٌ حَتَّى إِنَّهُ دَخَلَ السَّفِينَةَ وَجَلَسَ، وَاجْتَمَعَ كُلُّهُ وَقَفَّ عَلَى السَّاحِلِ. ³ فَكَلَّمَهُمْ كَثِيرًا بِأَمْثَالٍ قَائِلًا: هُوَذَا الزَّارِعُ قَدْ خَرَجَ لِيَزْرَعَ. ⁴ وَفِيمَا هُوَ يَزْرَعُ سَقَطَ بَعْضٌ عَلَى الطَّرِيقِ، فَجَاءَتِ الطَّيُورُ وَأَكَلَتْهُ. ⁵ وَسَقَطَ آخَرٌ عَلَى الْأَمَاكِينِ الْمُحْجَرَةِ حَيْثُ لَمْ تَكُنْ لَهُ تَرْتِبَةٌ كَثِيرَةٌ، فَتَبَتَ خَالًا إِذْ لَمْ يَكُنْ لَهُ عُمُقٌ أَرْضٍ. ⁶ وَلَكِنْ لَمَّا أَشْرَقَتِ الشَّمْسُ اخْتَرَقَ، وَإِذْ لَمْ يَكُنْ لَهُ أَصْلٌ جَفَّ. ⁷ وَسَقَطَ آخَرٌ عَلَى الشَّوْكِ، فَطَلَعَ الشَّوْكُ وَخَنَقَهُ. ⁸ وَسَقَطَ آخَرٌ عَلَى الْأَرْضِ الْجَيِّدَةِ، فَأَعْطَى ثَمَرًا، بَعْضٌ مِئَةً وَآخَرُ سِتِّينَ وَآخَرُ ثَلَاثِينَ. ⁹ مَنْ لَهُ أُذُنَانِ لِلسَّمْعِ فَلْيَسْمَعْ.

¹⁰ فَقَدَّمَ التَّلَامِيذُ وَقَالُوا لَهُ: لِمَاذَا تُكَلِّمُهُمْ بِأَمْثَالٍ؟ ¹¹ فَأَجَابَ وَقَالَ لَهُمْ: لِأَنَّهُ قَدْ أُعْطِيَ لَكُمْ أَنْ تَعْرِفُوا أَسْرَارَ مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ، وَأَمَّا لِأُولَئِكَ فَلَمْ يُعْطَ. ¹² قَالِ مَنْ لَهُ سَيُعْطَى وَيَزَادُ، وَأَمَّا مَنْ لَيْسَ لَهُ فَالَّذِي عِنْدَهُ سَيُؤْخَذُ مِنْهُ. ¹³ مِنْ أَجْلِ هَذَا أَكَلَّمَهُمْ بِأَمْثَالٍ، لِأَنَّهُمْ مُبْصِرِينَ لَا يَبْصُرُونَ، وَسَامِعِينَ لَا يَسْمَعُونَ وَلَا يَفْهَمُونَ. ¹⁴ فَقَدْ تَمَّتْ فِيهِمْ نُبُوَّةُ إِسْعِيَاءَ الْقَائِلَةِ: "تَسْمَعُونَ سَمْعًا وَلَا تَفْهَمُونَ، وَتُبْصِرُونَ تَبْصُرًا وَلَا تَنْظُرُونَ." ¹⁵ لِأَنَّ قَلْبَ هَذَا الشَّعْبِ قَدْ غُلِطَ، وَأَذَانُهُمْ قَدْ ثَقُلَ سَمَاعُهَا، وَعَمَّضُوا عُيُونَهُمْ لِكَلَّا يَبْصُرُوا وَيُفْهَمُوا وَيَسْمَعُوا بِأَذَانِهِمْ وَيَفْهَمُوا بِقُلُوبِهِمْ وَيَرْجِعُوا فَاسْأَلِيهِمْ. ¹⁶ وَلَكِنْ طُوبَى لِعُيُونِكُمْ لِأَنَّهُا تَبْصُرُ، وَلِأَذَانِكُمْ لِأَنَّهُا تَسْمَعُ. ¹⁷ فَإِنِّي الْحَقُّ أَقُولُ لَكُمْ: إِنَّ أَنْبِيَاءَ وَأَبْرَارًا كَثِيرِينَ اسْتَهْوَأَ أَنْ يَرَوْا مَا أَنْتُمْ تَرَوْنَ وَلَمْ يَرَوْا، وَأَنْ يَسْمَعُوا مَا أَنْتُمْ تَسْمَعُونَ وَلَمْ يَسْمَعُوا.

¹⁸ فَاسْمَعُوا أَنْتُمْ مَثَلَ الزَّارِعِ: ¹⁹ كُلُّ مَنْ يَسْمَعُ كَلِمَةَ الْمَلَكُوتِ وَلَا يَفْهَمُ فَيَتَابِي الشَّرِيرَ وَيَخْطِفُ مَا قَدْ زُرِعَ فِي قَلْبِهِ، هَذَا هُوَ الْمَرْزُوعُ عَلَى الطَّرِيقِ. ²⁰ وَالْمَرْزُوعُ عَلَى الْأَمَاكِينِ الْمُحْجَرَةِ هُوَ الَّذِي يَسْمَعُ الْكَلِمَةَ وَخَالًا يَقْبَلُهَا يَقَرَحُ. ²¹ وَلَكِنْ لَيْسَ لَهُ أَصْلٌ فِي دَانِهِ بَلْ هُوَ إِلَى جِينٍ، فَإِذَا حَدَثَ ضَيْقٌ أَوْ اضْطِهَازٌ مِنْ أَجْلِ الْكَلِمَةِ فَخَالًا يَغْتَرُ. ²² وَالْمَرْزُوعُ بَيْنَ الشَّوْكِ هُوَ الَّذِي يَسْمَعُ الْكَلِمَةَ، وَهَمْ هَذَا الْعَالَمُ وَغُرُورُ الْغِنَى يَخْنُقَانِ الْكَلِمَةَ فَيَصِيرُ بِلَا ثَمَرٍ. ²³ وَأَمَّا الْمَرْزُوعُ عَلَى الْأَرْضِ الْجَيِّدَةِ فَهُوَ الَّذِي يَسْمَعُ الْكَلِمَةَ وَيَفْهَمُ، وَهُوَ الَّذِي يَأْتِي بِثَمَرٍ قَبِضُوعٍ بَعْضٌ

مَثَلٌ وَآخَرُ سِتِّينَ وَآخَرُ ثَلَاثِينَ.

مثل الزرع الجيد والسيء

²⁴ قَدَّمَ لَهُمْ مَثَلًا آخَرَ قَائِلًا: يُشَبِّهُ مَلَكُوثَ السَّمَاوَاتِ إِنْسَانًا زَرَعَ زَرْعًا جَيِّدًا فِي حَقْلِهِ. ²⁵ وَفِيمَا النَّاسُ نِيَامًا جَاءَ عَدُوُّهُ وَزَرَعَ زَوَانًا فِي وَسْطِ الْجَنْطَةِ وَمَضَى. ²⁶ فَلَمَّا طَلَعَ الثَّيَابُ وَصَنَعَ ثَمَرًا جَيِّدًا طَهَرَ الزَّوَانُ أَيْضًا. ²⁷ فَجَاءَ عَبِيدُ رَبِّ الْبَيْتِ وَقَالُوا لَهُ: يَا سَيِّدُ، أَلَيْسَ زَرْعًا جَيِّدًا زَرَعْتَ فِي حَقْلِكَ؟ فَمِنْ أَيْنَ لَهُ زَوَانٌ؟ ²⁸ فَقَالَ لَهُمْ: إِنْسَانٌ عَدُوٌّ قَعَلَ هَذَا. فَقَالَ لَهُ الْعَبِيدُ: أَتُرِيدُ أَنْ تَذْهَبَ وَتَجْمَعَهُ؟ ²⁹ فَقَالَ: لَا، لِيَلَّا تَقْلَعُوا الْجَنْطَةَ مَعَ الزَّوَانِ وَأَنْتُمْ تَجْمَعُونَهُ. ³⁰ دَعُوهُمَا بَيْنَمَا يَكْلَاهُمَا مَعًا إِلَى الْحَصَادِ، وَفِي وَقْتِ الْحَصَادِ أَقُولُ لِلْحَصَادِيِّينَ: اجْمَعُوا أَوَّلًا الزَّوَانِ وَآخِزْمُوهُ حُزْمًا لِيُحْرَقَ، وَأَمَّا الْجَنْطَةُ فَاجْمَعُوهَا إِلَى مَحْرَنِي.

مثل حبة الخردل والخميرة

³¹ قَدَّمَ لَهُمْ مَثَلًا آخَرَ قَائِلًا: يُشَبِّهُ مَلَكُوثَ السَّمَاوَاتِ حَبَّةَ خَرْدَلٍ أَخَذَهَا إِنْسَانٌ وَزَرَعَهَا فِي حَقْلِهِ. ³² وَهِيَ أَصْغَرُ جَمِيعِ الْبُزُرِ، وَلَكِنْ مَتَى تَمَتْ فَيَهِيَ أَكْبَرُ الْبُقُولِ، وَتَصِيرُ شَجَرَةً حَتَّى إِنَّ طَيُورَ السَّمَاءِ تَأْتِي وَتَتَاوَى فِي أَغْصَانِهَا. ³³ قَالَ لَهُمْ مَثَلًا آخَرَ: يُشَبِّهُ مَلَكُوثَ السَّمَاوَاتِ خَمِيرَةً أَخَذَهَا امْرَأَةٌ وَجَبَّأَتْهَا فِي ثَلَاثَةِ أَكْبَالٍ دَقِيقٍ حَتَّى اخْتَمَرَ الْجَمِيعُ. ³⁴ هَذَا كُلُّهُ كَلِمَةً بِهَ يَسُوعُ الْجُمُوعَ بِأَمْثَالٍ، وَيَدُونُ مَثَلٍ لَمْ يَكُنْ يُكَلِّمُهُمْ، ³⁵ لِكَيْ يَتِمَّ مَا قِيلَ بِالنَّبِيِّ الْإِسْرَائِيلِيِّ: "سَأَفْتَحُ بِأَمْثَالٍ قَمِيٍّ وَأَنْطِقُ بِمَكْتُومَاتٍ مُنْذُ تَأْسِيسِ الْعَالَمِ".

تفسير مثل الزرع الجيد والسيء

³⁶ جَيِّدٌ صَرَفَ يَسُوعُ الْجُمُوعَ وَجَاءَ إِلَى الْبَيْتِ، فَتَقَدَّمَ إِلَيْهِ تَلَامِيذُهُ قَائِلِينَ: فَسِّرْ لَنَا مَثَلَ زَوَانِ الْحَقْلِ. ³⁷ فَأَجَابَ وَقَالَ لَهُمْ: الْزَّرَاعُ الزَّرْعُ الْجَيِّدُ هُوَ ابْنُ الْإِنْسَانِ، ³⁸ وَالْحَقْلُ هُوَ الْعَالَمُ، وَالزَّرْعُ الْجَيِّدُ هُوَ بَنُو الْمَلَكُوتِ، وَالزَّوَانُ هُوَ بَنُو الشَّرِّ. ³⁹ وَالْعَدُوُّ الَّذِي زَرَعَهُ هُوَ إِبْلِيسُ. وَالْحَصَادُ هُوَ انْقِصَاءُ الْعَالَمِ، وَالْحَصَادُونَ هُمُ الصَّالِحُونَ. ⁴⁰ فَكَمَا يَجْمَعُ الزَّوَانُ وَيُحْرَقُ بِالنَّارِ هَكَذَا يَكُونُ فِي انْقِصَاءِ هَذَا الْعَالَمِ. ⁴¹ يُرْسِلُ ابْنُ الْإِنْسَانِ مَلَائِكَتَهُ فَيَجْمَعُونَ مِنْ مَلَكُوتِهِ جَمِيعَ الْمَعَايِرِ وَقَاعِلِي الْإِيمِ، ⁴² وَيَطْرَحُونَهُمْ فِي آتُونِ النَّارِ، هُنَاكَ يَكُونُ الْبُكَاءُ وَصُرِيرُ الْأَسْنَانِ. ⁴³ جَيِّدٌ يُضِيءُ الْأَثَرِائِ كَالشَّمْسِ فِي مَلَكُوتِ أَبِيهِمْ. مَنْ لَهُ أذُنَانِ لِلسَّمْعِ فَلْيَسْمَعْ.

شد، اوست که کلام را شنیده، فی الفور به خشنودی قبول می‌کند،²¹ و لکن ریشه‌ای در خود ندارد، بلکه فانی است و هرگاه سختی یا صدمه‌ای به سبب کلام بر او وارد آید، در ساعت لغزش می‌خورد.²² و آنکه در میان خارها ریخته شد، آن است که کلام را بشنود و اندیشه این جهان و غرور دولت، کلام را خفه کند و بی‌ثمر گردد.²³ و آنکه در زمین نیکو کاشته شد، آن است که کلام را شنیده، آن را می‌فهمد و بارآور شده، بعضی صد و بعضی شصت و بعضی سی ثمر می‌آورد.

مثل کرکاس‌ها در میان گندم

²⁴ و مثلی دیگر بجهت ایشان آورده، گفت: ملکوت آسمان مردی را ماند که تخم نیکو در زمین خود کاشت،²⁵ و چون مردم در خواب بودند دشمنش آمده، در میان گندم کرکاس ریخته برفت.²⁶ و وقتی که گندم روید و خوشه برآورد، کرکاس نیز ظاهر شد.²⁷ پس نوکران صاحب خانه آمده، به وی عرض کردند: ای آقا، مگر تخم نیکو در زمین خویش نکاشته‌ای؟ پس از کجا کرکاس بهم رسانیدی؟²⁸ ایشان را فرمود: این کار دشمن است. عرض کردند: آیا می‌خواهی برویم آنها را جمع کنیم؟²⁹ فرمود: نه، مبادا وقت جمع کردن کرکاس، گندم را با آنها بترکیند.³⁰ بگذارید که هر دو تا وقت حصاد با هم نمو کنند و در موسم حصاد، دروگران را خواهم گفت که: اول کرکاسها را جمع کرده، آنها را برای سوختن بافها ببندید اما گندم را در انبار من ذخیره کنید.

مثل دانه خردل و خمیرمایه

³¹ بار دیگر مثلی برای ایشان زده، گفت: ملکوت آسمان مثل دانه خردلی است که شخصی گرفته، در مزرعه خویش کاشت.³² و هرچند از سایر دانه‌ها کوچکتر است، ولی چون نمو کند بزرگترین بقول است و درختی می‌شود چنانکه مرغان هوا آمده در شاخه‌هایش آشیانه می‌گیرند.

³³ و مثلی دیگر برای ایشان گفت: که ملکوت آسمان خمیرمایه‌ای را ماند که زنی آن را گرفته، در سه کیل خمیر پنهان کرد تا تمام، مخمر گشت.³⁴ همه این معانی را عیسی با آن گروه به مثلها گفت و بدون مثل بدیشان هیچ نگفت،³⁵ تا تمام گردد کلامی که به زبان نبی گفته شد: دهان خود را به مثلها باز می‌کنم و به چیزهای مخفی شده از بنای عالم تنطق خواهم کرد.

تفسیر مَثَلِ کرکاس ها در میان گندم

³⁶ آنگاه عیسی آن گروه را مرخص کرده، داخل خانه گشت و شاگردانش نزد وی آمده، گفتند: مَثَلِ کرکاس مزرعه را بجهت ما شرح فرما. ³⁷ در جواب ایشان گفت: آنکه بذر نیکو می‌کارد پسر انسان است، ³⁸ و مزرعه این جهان است، و تخم نیکو ابنای ملکوت و کرکاسها پسران شریرند. ³⁹ و دشمنی که آنها را کاشت ابلیس است، و موسم حصاد عاقبت این عالم و دروندگان فرشتگانند. ⁴⁰ پس همچنان که کرکاسها را جمع کرده، در آتش می‌سوزانند، همانطور در عاقبت این عالم خواهد شد، ⁴¹ که پسر انسان ملائکه خود را فرستاده، همه لغزش‌دهندگان و بدکاران را جمع خواهند کرد، ⁴² و ایشان را به تنور آتش خواهند انداخت، جایی که گریه و فشار دندان بود. ⁴³ آنگاه عادلان در ملکوت پدر خود مثل آفتاب، درخشان خواهند شد. هر که گوش شنوا دارد بشنود.

مثل گنج و مروارید و تور ماهیگیری

⁴⁴ و ملکوت آسمان گنجی را ماند، مخفی شده در زمین که شخصی آن را یافته، پنهان نمود و از خوشی آن رفته، آنچه داشت فروخت و آن زمین را خرید. ⁴⁵ باز ملکوت آسمان تاجری را ماند که جوای مرواریده‌ای خوب باشد، ⁴⁶ و چون یک مروارید گرانبها یافت، رفت و مایملک خود را فروخته، آن را خرید. ⁴⁷ ایضاً ملکوت آسمان مثل تور ماهیگیری است که به دریا افکنده شود و از هر جنسی به آن درآید، ⁴⁸ و چون پُر شود، به کناره‌اش کِشند و نشسته، خوبها را در ظروف جمع کنند و بدها را دور اندازند. ⁴⁹ بدینطور در آخر این عالم خواهد شد: فرشتگان بیرون آمده، طالحن را از میان صالحین جدا کرده، ⁵⁰ ایشان را در تنور آتش خواهند انداخت، جایی که گریه و فشار دندان می‌باشد.

⁵¹ عیسی ایشان را گفت: آیا همه این امور را فهمیده‌اید؟ گفتندش: بلی، خداوندا. ⁵² به ایشان گفت، بنابراین، هر کاتبی که در ملکوت آسمان تعلیم یافته است، مثل صاحب خانه‌ای است که از خزانه خویش چیزهای نو و کهنه بیرون می‌آورد.

ناصره عیسی را نمی‌پذیرد

⁵³ و چون عیسی این مثلها را به اتمام رسانید، از آن

مثل الكنز واللؤلؤة وشبكة الصياد

⁴⁴ اَيْضاً يُسَيِّئُهُ مَلَكُوتُ السَّمَاوَاتِ كَثَرًا مُخْفَى فِي حَقْلٍ وَجَدَهُ إِنْسَانٌ فَأَخْفَاهُ وَمِنْ قَرَجِهِ مَضَى وَبَاعَ كُلُّ مَا كَانَ لَهُ وَاشْتَرَى ذَلِكَ الْحَقْلَ. ⁴⁵ اَيْضاً يُسَيِّئُهُ مَلَكُوتُ السَّمَاوَاتِ إِنْسَانًا تَاجِرًا يَطْلُبُ لَائِلَى حَسَنَةً. ⁴⁶ فَلَمَّا وَجَدَ لَوْلؤَةً وَاحِدَةً كَثِيرَةَ الثَّمَنِ مَضَى وَبَاعَ كُلُّ مَا كَانَ لَهُ وَاشْتَرَاهَا. ⁴⁷ اَيْضاً يُسَيِّئُهُ مَلَكُوتُ السَّمَاوَاتِ شَبَكَةً مَطْرُوحَةً فِي الْبَحْرِ وَجَامِعَةً مِنْ كُلِّ نَوْعٍ. فَلَمَّا امْتَلَأَتْ أَصْعَدُوهَا عَلَى الشَّاطِئِ وَجَلَسُوا وَجَمَعُوا الْجِبَادَ إِلَى أُوْعِيَةٍ، وَأَمَّا الْأَرْدِيَاءُ فَطَرَحُوهَا خَارِجًا. ⁴⁹ هَكَذَا يَكُونُ فِي انْقِصَاءِ الْعَالَمِ: يَخْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَيُفَرِّضُونَ الْأَشْرَارَ مِنْ بَيْنِ الْأَبْرَارِ، وَيَطْرَحُونَهُمْ فِي أَثْنُونِ النَّارِ. هُنَاكَ يَكُونُ الْبُكَاءُ وَصَرْبُ الْأَسْنَانِ.

⁵¹ قَالَ لَهُمْ يَسُوعُ: أَفَهَمْتُمْ هَذَا كُلَّهُ؟ فَقَالُوا: نَعَمْ، يَا سَيِّدُ. ⁵² فَقَالَ لَهُمْ: مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كُلُّ كَاتِبٍ مُتَعَلِّمٍ فِي مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ يُسَيِّئُهُ رَجُلًا رَبِّ بَيْتٍ يُخْرِجُ مِنْ كَنْزِهِ جُدًّا وَغَتَقَاءَ. ⁵³ وَلَمَّا اكْمَلَ يَسُوعُ هَذِهِ الْأَمْثَالَ انْتَقَلَ مِنْ هُنَاكَ.

العنصرة في مدينة الناصرة

⁵⁴ وَلَمَّا جَاءَ إِلَى وَطَنِهِ كَانَ يُعَلِّمُهُمْ فِي مَجْمَعِهِمْ حَتَّى بُهِتُوا وَقَالُوا: مِنْ أَيْنَ لِهَذَا هَذِهِ الْحِكْمَةُ وَالْقُوَّاتُ؟ ⁵⁵ أَلَيْسَ هَذَا ابْنُ النَّجَّارِ؟ أَلَيْسَتْ أُمُّهُ تُدْعَى مَرْيَمَ؟ وَإِخْوَتُهُ يَعْقُوبُ وَبُوسَيِّ وَسِمْعَانَ وَبَهُودَا؟ ⁵⁶ أَوَلَيْسَتْ أَخَوَاتُهُ جَمِيعُهُنَّ عِنْدَنَا؟ فَمِنْ أَيْنَ لِهَذَا هَذِهِ كُلُّهَا؟ ⁵⁷ فَكَانُوا يَعْزُرُونَ بِهِ. وَأَمَّا يَسُوعُ فَقَالَ لَهُمْ: لَيْسَ نَبِيٌّ بِلَا كَرَامَةٍ إِلَّا فِي وَطَنِهِ وَفِي بَيْتِهِ. ⁵⁸ وَلَمْ يَصْنَعْ هُنَاكَ قُوَّاتٍ كَثِيرَةً لِعَدَمِ إِيْمَانِهِمْ.

موضع روانه شد.⁵⁴ و چون به وطن خویش آمد، ایشان را در کنیسه ایشان تعلیم داد، بقسمی که متعجب شده، گفتند: از کجا این شخص چنین حکمت و معجزات را بهم رسانید؟⁵⁵ آیا این پسر نجار نمی‌باشد؟ و آیا مادرش مریم نامی نیست؟ و برادرانش یعقوب و یوسف و شمعون و یهوذا؟⁵⁶ و همه خواهرانش نزد ما نمی‌باشند؟ پس این همه را از کجا بهم رسانید؟⁵⁷ و درباره او لغزش خوردند. لیکن عیسی بدیشان گفت: نبی بی‌حرمت نباشد مگر در وطن و خانه خویش.⁵⁸ و به سبب بی‌ایمانی ایشان معجزه بسیار در آنجا ظاهر نساخت.